

Feljegyzések naplemente közben

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 41. szám, 2019. október 11.

(Kisértő kérdés) 1957. szeptember 2-án, tehát már a tanév kezdete után egy parasztember, K., bérmaeresztapám vitt be Egerbe, és íratott be a Gárdonyi Géza gimnáziumba. Apám semmi elképzelést, szándékot nem nyilvánított jövőmet illetően. Abban az évben fejeztem be az általánost, és tavasszal, de legkésőbb a nyár folyamán el kellett volna dönteni, hogyan tovább. Máig nem értem, miért volt közömbös, miért nem érdekelte, mi lesz velem, továbbtanulok-e. Kanadában nőtt fel, nem értelmiségi, de eszes, felvilágosult, műszaki beállítottságú ember volt. *Ondrok göndrében* részint róla mintáztam Jánost. Lehet, hogy beletaláltam, lehet, hogy valóban az idegenítette el tőlem, mint ami azt István fiától? Azt kellett tapasztania, hogy én nem ő vagyok, hanem némely hasonlóság ellenére egy tőle különböző, másik lény.